

ພຣະທຳໄຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິສວັນສະບາໂຕວັນ ນທິຈັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ - ເລກທີ ສິບເອັດ

Jeff Pippenger
2025-12-14

ໝາຍເລກສິບເອັດ

ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍແມ່ນຄຳເຕືອນເຖິງການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງທຶກຳລັງເຂົ້າມາ
ຄຽງຄູ່ກັບການຊົງເຊີນໃຫ້ມີການຕຽມພ້ອມສ່ວນບຸກຄົນ.
ແນວຄວາມຄຶດສອງປະການນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນບົດທີສິບ ແລະ ສິບເອັດແຫ່ງນິມິດຂອງອີຊາຍາ,
ແລະການເປັນຕົວແທນນັ້ນຖືກນຳສະເໜີຢູ່ໃນບົດຂອງຂ່າວສານແຫ່ງດານເອນ 11
ຊົງໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989, ແລະປະຫວັດທິຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງມັນຖືກເປີດຜະນຶກໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຜະ
ນຶກຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ຜູ້ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໃນນິມິດໂດຍອີຊາຍາ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງທ່ານ.
ສອງແນວນັ້ນຮ່ວມກັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄຳເຕືອນສຳລັບອາຮາດ,
ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຊາວລາໂອດິເຊຍຜູ້ມີ “ຄວາມເຂົ້າໃຈ” ຕໍ່ສອງແນວພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກນີ້
ຊົງແຜ່ຊຶມຢູ່ທົ່ວຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ດານເອນ 11:11 ແລະ ພຣະນິມິດ 11:11 ນຳສະເໜີພາບແທນທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກອັນດຽວກັນ
ໂດຍທຶກດານເອນເປັນຕົວແທນຂອງພາຍນອກ ແລະ ພຣະນິມິດເປັນຕົວແທນຂອງພາຍໃນ. “ບົດແລະຂໍ້”
ທັງສອງນີ້ ຊົງເປັນພາຍໃນແລະພາຍນອກ
ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຂໍ້ຄວາມພາຍນອກແລະພາຍໃນຂອງບົດທີສິບແລະສິບເອັດ ແລະ
ພວກມັນກໍ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໃນ ອີຊາຍາ 11:11.

ອົດສະຢາ ບົດທີ 6 ແມ່ນ 9/11 ແລະລະບຸເຖິງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ແລະການເຈັມຕັ້ງຂອງອົດສະຢາໃຫ້ເປັນຜູ້ສັງຂ່າວໃນເວລາ 9/11. ຕັ້ງແຕ່ບົດທີ 7 ເປັນຕົ້ນໄປ
ແມ່ນໂຄງຮ່າງຂອງຂ່າວສານທີ່ມາເຖິງໃນເວລາ 9/11. ບົດທີ 10
ກຳລັງລະບຸບົດບາດຂອງຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເອນ ບົດທີ 11,
ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສົນສຸດໃນປີ 1989.

ບົດທີສິບເອັດຂອງເອຊາຍາເປັນຕົວແທນຂອງ 9/11 ແລະການເຈັມຕັ້ງເອຊາຍາພ້ອມທັງຂ່າວສານຂອງທ່ານ.
ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບຂໍ້ທີສິບໂດຍຄຳວ່າ “Jessie” ແລະຂໍ້ທີສິບກ່າວວ່າ, “And in that day”
ແລະຂໍ້ທີສິບເອັດກ່າວເນື້ອຕົວໂດຍກ່າວວ່າ, “And it shall come to pass in that day that the Lord
shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people.”

ວັນນັ້ນແມ່ນປີ 1850.

ແລະຈະມີໜຶ່ງອອກອອກມາຈາກຕ່ແຫ່ງເຢຊູ, ແລະກົງໜຶ່ງຈະເຕີບໃຫຍ່ອອກມາຈາກຮາກຂອງທ່ານ:
ແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດເໜືອທ່ານ,
ພຣະວິນຍານແຫ່ງສະຕິບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ, ພຣະວິນຍານແຫ່ງການປຶກສາແລະລົດເດດ,
ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮູ້ແລະແຫ່ງຄວາມຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນຄວາມຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ:
ແລະທ່ານຈະບໍ່ພິພາກສາຕາມທຶກາຂອງທ່ານເຫັນ, ທັງຈະບໍ່ຕັດສິນຕາມທຶກຂອງທ່ານໄດ້ຍິນ:
ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ ທ່ານຈະພິພາກສາຄົນຍາກຈົນ,
ແລະຈະຕັດສິນດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທຳເພື່ອຄົນອ່ອນສຸພາບແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ:

ແລະທ່ານຈະຕິແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍໄມ້ເທົ່າແຫ່ງປາກຂອງທ່ານ,
ແລະດ້ວຍລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຮົມຝົນປາກຂອງທ່ານ ທ່ານຈະປະຫານຄົນອະທຳ.
ແລະຄວາມຊອບທຳຈະເປັນສາຍຮັດແອວຂອງທ່ານ, ແລະຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນສາຍຮັດບັນເອວຂອງທ່ານ.
ໝາບຳຈະອາໄສຢູ່ກັບລູກແກະດ້ວຍ, ແລະເສືອດາວຈະນອນລົງກັບລູກແປ້; ແລະລູກງົວ ແລະສົງໝໍ້
ແລະສັດທຳຖືກລ້ຽງໃຫ້ອ້ວນ ຈະຢູ່ນຳກັນ; ແລະເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຈະນຳພາພວກມັນ.
ແລະງົວກັບໝີຈະກິນຫຍ້າ; ລູກຂອງພວກມັນຈະນອນລົງນຳກັນ: ແລະສົງຈະກິນເຜືອງເໝືອນງົວ.
ແລະເດັກທຳຢັງດູດນົມຈະຫຼິ້ນຢູ່ໃກ້ຮູຂອງງຽຮ້າຍ,
ແລະເດັກທຳຢຳນົມແລ້ວຈະຍືນມືຂອງຕົນເຂົ້າໄປເທິງຮັງຂອງງຽຟດ. ພວກມັນຈະບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍ
ຫຼືທຳລາຍໃນພູມິສຸດທັງສິ້ນຂອງເຮົາ: ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ດັ່ງນ້ຳຟັກຄຸມທະເລ.

11:10 ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກໜຶ່ງຂອງເຢຊູຊີ ຜູ້ຊົງຈະຢືນເປັນທຸງໝາຍແກ່ບັນດາຊົນຊາດ;
ຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະບ່ອນພັກຂອງທ່ານຈະມີສະຫງ່າລາສີ.

11:11 ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອກູ້ເອົາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຈະເຫຼືອຢູ່ ຈາກອັດຊີເຮຍ ແລະຈາກອີຢິບ
ແລະຈາກບັດໂຮສ ແລະຈາກຄູດ ແລະຈາກເອລາມ ແລະຈາກຊີນາຣ໌ ແລະຈາກຮາມາດ
ແລະຈາກເກາະທັງຫຼາຍແຫ່ງທະເລ.

11:12 ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸງໝາຍໄວ້ສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະຈະຮວບຮວມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິສະຣາເອນ,
ແລະຈະຮວບໂຮມບັນດາຜູ້ກະຈົ່ງຈາຍຂອງຢູດາຈາກສົມມຸໂລກ.

ຄວາມອົດສາຂອງເອຟຣາອິມຈະສົນໄປດ້ວຍ, ແລະບັນດາສັດຕູຂອງຢູດາຈະຖືກຕັດຂາດ;
ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ອົດສາຢູດາ, ແລະຢູດາຈະບໍ່ຂົ່ມເຫັງເອຟຣາອິມ.
ແຕ່ເຂົາທັງຫຼາຍຈະໂຈມບິນເຂົ້າໃສ່ບ່າຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນທາງທິດຕາເວັນຕົກ;
ເຂົາທັງຫຼາຍຈະປຸ້ນເອົາຜູ້ຄົນທາງທິດຕາເວັນອອກຮ່ວມກັນ:
ເຂົາທັງຫຼາຍຈະຍືນມືອອກເໜືອເອີໂລມແລະໄມອາບ; ແລະບຸດທັງຫຼາຍຂອງອຳໂມນຈະເຊື່ອຟັງເຂົາທັງຫຼາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍອ່າວແຫ່ງທະເລຂອງອີຢິບໃຫ້ສົ້ນຊາກ; ແລະດ້ວຍລົມອັນຊົງລົດຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງຈະໂບກພຣະຫັດເໜືອແມ່ນ້ຳ, ແລະຈະຕີມັນໃຫ້ແຕກອອກເປັນເຈັດສາຍ,
ແລະຈະໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍຂ້າມໄປໄດ້ໃດຍບໍ່ປຸງກຕົນ.
ແລະຈະມີທາງຫຼວງສຳລັບຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງຍັງເຫຼືອຢູ່ຈາກອັດຊີເຮຍ;
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນແກ່ອິດສະຣາເອນໃນວັນທີ່ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ເອຊາຍາ 11:1-16⁴

ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງກ່າວວ່າ, "ແລະຈະມີກິ່ງໜຶ່ງອອກອອກມາຈາກຕົ້ນຂອງເຢຊູ,
ແລະກິ່ງອ່ອນໜຶ່ງຈະຕີບິດຂຶ້ນມາຈາກຮາກຂອງທ່ານ:
ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ເໜືອພຣະອົງ."
ຄຳພັນລະນາອັນຊົງພະລັງກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດນີ້ດຳເນີນຕົ້ນໄປ,
ແຕ່ຄຳພັນລະນານັ້ນໃຊ້ໄດ້ກັບຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າຍຸກຂອງເອຊາຍາ
ຫຼືແມ່ນແຕ່ຍຸກເມື່ອພຣະຄຣິດດຳເນີນຢູ່ທຳມະການ.

ການອ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນລັກສະນະທີ່ບົ່ງຊີ້ພຣະຄຣິດ
ແລະໃນຂໍ້ທີ່ສືບກ່າວວ່າ, "ແລະຈະມີໜ້ອອກມາຈາກລຳຕົ້ນ." ບໍ່ມີການຂາດຕອນໃນກະແສແຫ່ງແນວຄວາມຄິດ
ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງໄປຈົນເຖິງຂໍ້ທີ່ສືບ. ຂໍ້ທີ່ສືບກ່າວວ່າ, "ແລະໃນວັນນັ້ນ"

ຊົງຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນວັນດຽວກັນກັບຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ. ທັງຂໍ້ທີ່ສິບແລະຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງລວມບົ່ງຊີ້ເຖິງ “ຮາກ” ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ກໍໄດ້ຜູກໂຍງຂໍ້ທີ່ສອງເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເປັນບັນທັດເໝືອນບັນທັດ.

ເມື່ອນຳເອົາຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງແລະຂໍ້ທີ່ສິບມາພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ມັນກ່າວວ່າ,
“ແລະຈະມີໜຶ່ງອອກມາຈາກລຳຕົ້ນຂອງເຢຊູຊີ ແລະກົງໜຶ່ງຈະເຕີບໃຕ້ອອກມາຈາກຮາກຂອງລາວ;
ແລະໃນວັນນັ້ນຈະມີຮາກຂອງເຢຊູຊີ ຊົງຈະຢືນຢູ່ເພື່ອເປັນທາງໝາຍແກ່ບັນດາຊົນຊາດ;
ພວກຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະທີ່ພັກຂອງທ່ານຈະມີສະຫງ່າລາສີ.”

“ໄມ້ເທົ້າ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງອຳນາດ.

ແລະນາງໄດ້ປະສູດບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ຊຶ່ງຈະປົກຄອງບັນດາຊາດທັງປວງດ້ວຍຄັນທະນູເຫຼັກ;
ແລະບຸດຂອງນາງຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງພຣະທົນຶ່ງຂອງພຣະອົງ. ພຣະນິມົດ 12:5

“ໄມ້ເທົ້າ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງການຄັດເລືອກ, ການແບ່ງແຍກ ແລະ ການແຍກອອກ.

ແລະໄມ້ເຊໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພະເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະຢູ່ມາໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ໄມ້ເຊໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ; ແລະເບິ່ງແມ່,
ໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນສຳລັບເຊື້ອວົງເລວໄດ້ແຕກໜຸ່ມ, ແລະອອກຕາ, ແລະບານເປັນດອກ,
ແລະເກີດເປັນໝາກອາລມອນ. ແລະໄມ້ເຊໄດ້ນຳໄມ້ເທົ້າທັງໝົດອອກມາຈາກເບື້ອງພຣະພັກຂອງອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນທັງປວງ: ແລະພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງ,
ແລະຕ່າງຄົນກໍໄດ້ຮັບໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນຄືນ. ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບໄມ້ເຊວ່າ,
“ຈົ່ງນຳໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນໄປວາງໄວ້ອີກຕໍ່ໜ້າພະຍານ ເພື່ອຮັກສາໄວ້ເປັນໝາຍສຳຄັນຕໍ່ຕຳນພວກກະບົດ;
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ເອົາການຈົມວ່າຂອງພວກເຂົາອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກເຮົາໂດຍສິ້ນເຊີງ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ.” ແລະໄມ້ເຊກໍໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ: ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາທ່ານໄວ້
ທ່ານກໍໄດ້ກະທຳຕາມນັ້ນ. ກັນດານວິຖີ 17:7–11.

ໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນທີ່ແຕກໜຸ່ມນັ້ນຊື່ອອກເຖິງ “ໄມ້ເທົ້າ” ອັນໜຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາຂອງຟິນປາຍລະດູ,
ເພາະວ່າໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນເປັນໄມ້ເທົ້າພຽງອັນດຽວທີ່ແຕກໜຸ່ມອອກຈາກໄມ້ເທົ້າທັງສິບສາມອັນ.
ການແຕກໜຸ່ມນັ້ນເປັນສັນຍະລັກຂອງຊ່ວງເວລາຟິນປາຍລະດູ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງສຳແດງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ “ໄມ້ເທົ້າ”
ກະບົດທັງສິບສອງອັນທີ່ອ້າງວ່າຕົນມີຂ້າວສານແຫ່ງຟິນປາຍລະດູ
ແລະດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ອີກໃນການພິສູດຂອງເອລີຢາດ້ວຍໄຟ
ຊົງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການຈຳແນກລະຫວ່າງຂອງແທ້ແລະຂອງປອມ. “ໄມ້ເທົ້າ”
ຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງການວັດແທກ ແລະການພິພາກສາອີກດ້ວຍ.

ແລະໄດ້ມີການມອບໄມ້ອັນໜຶ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືໄມ້ເທົ້າ; ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ຍືນຢູ່
ແລະກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະວັດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ພ້ອມທັງແທ່ນບູຊາ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ມັດສະການຢູ່ໃນນັ້ນ.” ພຣະນິມົດ 11:1

“ໄມ້ເທົ້າ” ອອກມາຈາກລຳຕົ້ນຂອງ Jessie ແລະ “Jessie” ໝາຍເຖິງ ‘ການຢືນເດີນອອກມາ’ ດັ່ງເຊັ່ນ
waymarks ໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ Pharez ແມ່ນ “ຮາກ” ທີ່ເທົ້າຈົງຂອງ Jessie, ແລະ Pharez
ໝາຍເຖິງ “ຮອຍແຕກ, ການປະທຸອອກ ຫຼື ການກະຈັດກະຈາຍ.” Pharez ແມ່ນຮາກ ຫຼື
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍເລືອດຂອງ Jessie. ດັ່ງນັ້ນ “ຮາກຂອງ Jessie” ຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງ alpha ຄື
Pharez ແລະ omega ຄື Jessie, ຄືຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດ. ຮາກຂອງ Jessie
ເລີ່ມດ້ວຍການກະຈັດກະຈາຍ (Pharez) ແລະ ສິ້ນສຸດລົງທີ່ waymark ແຫ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຢືນ.
ການທີ່ຜູ້ຊາຍລຸກຂຶ້ນຢືນໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກເຖິງອານາຈັກໜຶ່ງ.

ໃນພຣະຄຳພີ Pharez ເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງສາຍເລືອດໜຶ່ງ
ໂດຍບໍ່ມີການເຊື່ອມໂຍງໃດໆກ່ອນການບາກົດຂອງລາວ ແລະ ຊີຂອງລາວຫມາຍເຖິງການແຕກອອກ, ດັ່ງນັ້ນ
ບັນທຶກລຳດັບເຊື່ອສາຍຂອງລາວ ແລະ ຊີຂອງລາວ ຈຶ່ງກຳລັງຊີ້ບອກ Pharez ວ່າເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ເຮັດໃຫ້
Jessie ເປັນຈຸດສິ້ນສຸດ. Melchizedek ກໍເປັນບຸກຄົນໃນພຣະຄຳພີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຖືກລະບຸວ່າບໍ່ມີເຊື່ອສາຍກ່ອນໜ້າ,
ດັ່ງທີ່ເປັນກໍລະນີຂອງ Pharez. ຮາກຂອງ Pharez ບັນຈຸຄວາມຈິງວ່າ
ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຖານະປະໂລຫິດຕາມແບບ Melchizedek, ຜູ້ທີ່ Abraham
ໄດ້ຖອດສ່ວນສົບແກ່ທ່ານ.

ລຳດັບຂອງເມນຄີເຊເດັກ ແມ່ນລຳດັບປະໂຫິດຂອງພຣະຄຣິດ.

ບ່ອນທີ່ຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ນຳໜ້າໄດ້ເຂົ້າໄປແລ້ວເພື່ອພວກເຮົາ, ຄືພຣະເຢຊູ
ຜູ້ຊົງຖືກສະຖາປະນາເປັນມະຫາບຸໂຮຫິດຕະຫຼອດໄປ ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເຊເດັກ. ເຮັບເຮີ 6:20

ຮາກຂອງເຢດຊີແມ່ນຖານະປະໂຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເຊເດັກ
ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຈະຕ້ອງສະທ້ອນເຖິງຈຸດຈົບ.
ເຢດຊີເປັນຕົວແທນຂອງກຸ່ມສຸດທ້າຍແຫ່ງຖານະປະໂຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເຊເດັກທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນ,
ຜູ້ຊົງຕາມຄຳຂອງອີຊາຍາແລ້ວ ເປັນທຸກໆໝາຍແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ.

"ລຳຕົ້ນ" ຫມາຍເຖິງ 'ການຕັດລົງ (ຕົ້ນໄມ້); ລຳຕົ້ນ ຫຼືຕົ້ນໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ (ໃນຖານະທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ຫຼືຖືກປຸກໄວ້),'
ແລະ "ລຳຕົ້ນ" ນັ້ນເຕີບອອກຈາກອານາຈັກໜຶ່ງທີ່ຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ດັ່ງທີ່ເປັນບຸກຄົນດຸກໄດ້ເປັນໃນດານເຮອນ
ບົດທີ 4. ຕາມຄຳພະຍາກອນ ຕົ້ນໄມ້ແມ່ນອານາຈັກໜຶ່ງ, ແລະເມື່ອອານາຈັກໜຶ່ງສິ້ນສຸດລົງ
ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຕັດລົງ.

"ລຳຕົ້ນ" ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ອອກອອກມາຈາກຕົ້ນ—ບໍ່ແມ່ນຈາກກົງເທິງ.
ຈາກອານາຈັກເກົ່າກ່ອນທີ່ຖືກແທນດ້ວຍຕົ້ນນັ້ນ, "ຄັນທອນ" ອັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງອຳນາດ
ໄດ້ປະກົດອອກມາ, ແລະອຳນາດນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ເທິງວ່າ "ຄັນທອນ" ນັ້ນໄດ້ແບກຫາບ "ຕາອ່ອນແລະດອກບານ"
ຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຜົນລະດູທ້າຍຫຼື. ອຳນາດນັ້ນສົມມາຈາກອານາຈັກກ່ອນໜ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວ.

"ຮາກ" ແມ່ນ "ຮາກຂອງເຢຊີ" ແລະ "ລຳຕົ້ນ" ທີ່ອອກອອກມາຈາກ "ຕົ້ນໄມ້" ກໍອອກມາຈາກ "ຕົ້ນໄມ້"
ທີ່ຮາກຂອງມັນຄືຮາກຂອງເຢຊີ. ລຳຕົ້ນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ອຳນາດນັ້ນອອກມາຈາກຕົ້ນໄມ້, ແຕ່ "ກົງ"
ອອກມາຈາກຮາກ—ແລະຮາກນັ້ນຄືເຄື່ອງໝາຍ. ຮາກແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດແມ່ນກົງ.

ຄຳວ່າ "ກົງ" ຫມາຍເຖິງຜູ້ເຝົ້າຍາມ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍບອກທາງ. ອີຊາຍາແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ
ກົງນັ້ນມາໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຜູ້ຍິງເຈັດຄົນຈະຈັບຊາຍຄົນດຽວໄວ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນເຂົ້າຂອງພວກເຮົາເອງ
ແລະນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຮົາເອງ; ຂໍແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງທ່ານ
ເພື່ອຈະເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງພວກເຮົາໄປ. ໃນວັນນັ້ນ
ກົງອອກຂອງພຣະຢາເວຈະງົດງາມແລະເປັນສະຫງ່າລາສີ ແລະຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນຈະດິດດິດແລະສວຍສົດ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນຂອງອິສະຣາເອນ. ແລະຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຖືກເຫຼືອໄວ້ໃນຊຸໂອນ
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຍິ່ງຄົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າບໍລິສຸດ, ຄື
ທຸກຄົນທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ທຳມະກາງຜູ້ມີຊີວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ:
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊຳລະຄວາມໃສໂຄກຂອງບັນດາທິດາແຫ່ງຊຸໂອນອອກໄປ
ແລະໄດ້ຊຳລະເລືອດແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມອອກຈາກທຳມະກາງຂອງນະຄອນນັ້ນ
ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການຜົ້າໄໝ້. ເອຊາຍາ 4:1–4.

“ຜູ້ຊາຍຄົນດຽວ” ທີ່ຍິງເຈັດຄົນເຂົ້າຍຶດໄວ້ນັ້ນ ຄື ສັນຕະປາບາ, ຜູ້ຊົງກາຍເປັນອົງທິດິເປດທຳອິກມາຈາກທັງເຈັດ
ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເປັນການບອມແບງ 8 ຊີວິດຢູ່ເທິງນາວາ. ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, “ໃນວັນນັ້ນ”
“ກົງງ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະງົດງາມ ແລະ ມີວັດສະໜາ”
“ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊໍາລະຄວາມໃສໂຄກຂອງບັນດາທິດິແຫ່ງຊີວິດອອກໄປ ແລະ
ໄດ້ຊໍາລະເລືອດແຫ່ງເຢຣູຊາເລມັມຈາກທ່າມກາງຂອງນາງ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະ
ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການເຜົາໄໝ້” ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະ
ແຫ່ງການເຜົາໄໝ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍທຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນ ມາລາກີ ສາມ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.
“ກົງງ່າອັນງົດງາມ” ຄື ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ ຜູ້ຊົງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕ່າງ, ແຕ່ມາຈາກຮາກຂອງ ເຢດຊີ,
ຊຶ່ງເປັນທຸງສັນຍານ.

ອຳນາດຂອງພວກເຂົາຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄັນຖືທຳອິກມາຈາກກົງງ່າໜຶ່ງຂອງອານາຈັກທິດິກລົງແລ້ວ.
ອານາຈັກແຫ່ງ Philadelphia ໄດ້ຕົກລົງຕັ້ງແຕ່ປີ 1856 ຈົນເຖິງ 1863,
ແລະອຳນາດທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃນອານາຈັກທິດິກລົງນັ້ນ
ຈະຖືກສະຖາປະນາຄືນໃໝ່ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເມື່ອກົງງ່າທີ່ເປັນທຸງສັນຍານນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ຂະບວນການ Laodicean ຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ ຈະປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຂະບວນການ Philadelphian
ຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ. ແລ້ວໃນເວລານັ້ນເອງ ອຳນາດ ຫຼື ຄັນຖືທຳອິກມາຈາກອານາຈັກ Millerite ຫຼື
Philadelphian ຈຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລູກກະແຈທິດິກວາງໄວ້ເທິງ Eliakim ໃນ Isaiah 22:22.

ແລະເຮົາຈະວາງກະແຈແຫ່ງວົງວານຂອງດາວໄວ້ເທິງບ່າຂອງລາວ; ເມື່ອລາວເປີດ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້;
ແລະເມື່ອລາວປິດ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້. ອີສາຍາ 22:22.

ຂໍພຣະຄໍາພີນີຊີໄປເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະກໍາລັງລະບຸວ່າ ເອລີອາກິມໄດ້ຮັບ “ກະແຈ” ໜຶ່ງ.
ໃນສອງຂັ້ນຕອນໜ້ານີ້ ອຳນາດຂອງລາໂອດີເຊຍຖືກຍຶດໄປຈາກ ເຊບບາ ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ເອລີອາກິມ.
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອຳນາດທີ່ເຄີຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຖືກເລືອກ
ຈະຖືກຍຶດໄປຈາກອານາຈັກຂອງແອດເວັນຕີສວັນທິເຈດໄດ້ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອານາຈັກຂອງ
ຂະບວນການພິລາເດນເຟຍຂອງຄັນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ—ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກແຫ່ງວັດສະໜາ.

ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດຖາມເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ແຕ່ພວກທ່ານເລົ່າ, ທ່ານກ່າວວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃດ?”
ຜ່າຍຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງທຸນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.”
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບເຂົາວ່າ, “ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອຍ໌, ທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ;
ເພາະວ່າມີໄດ້ແມ່ນເນື້ອແລະເລືອດເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍຂັ້ນຕົ້ນທ່ານ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາຂໍບອກທ່ານດ້ວຍວ່າ, ທ່ານຄືເປໂຕ,
ແລະເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາໄວ້; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ຊະນະມັນໄດ້.
ເຮົາຈະມອບລູກກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານ;
ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ;
ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະແກ່ອອກໃນແຜ່ນດິນໂລກ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ່ອອກໃນສະຫວັນ.” ມັດທາຍ
16:16–19⁴

ໄມ້ເທົ້າແຫ່ງອຳນາດ ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ເປັນກຸນແຈທິປະທານໃຫ້ແກ່ເປໂຕ ຖືກວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອລີອາກິມໃນ
ເອຊາຍາ 22:22. ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງກົງກ້ານແຫ່ງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ
ຜູ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະຄຣິດກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດພຽງເລັກນ້ອຍ. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ
ເປໂຕຢູ່ໃນເມືອງເຊລາເຣຍ ພິລິບປີ ຊຶ່ງຄື Panium ໃນຂໍ້ທັບສາມເຖິງສິບຫ້າຂອງ ດານີເອນ 11.
ຊີຂອງເພີນຖືກປ່ຽນ ເພື່ອເປັນຕົວແທນຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ຊີ Peter
ເມື່ອນຳໄປຄຳນວນໂດຍການຄູນລຳດັບຕົວເລກຂອງແຕ່ລະອັກສອນ ຈະເທົ່າກັບ 144,000. ອຳນາດນັ້ນ ຫຼື
ໄມ້ເທົ້ານັ້ນ ຫຼື ກຸນແຈນັ້ນ ທິດິກວາງໄວ້ເທິງເອລີອາກິມ ເມື່ອ Shebna ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທົງນາດັງລູກບານ

ແລະ ເປັນ “ໄມ້ເຫີ້” ທີ່ອອກມາຈາກຕົ້ນຂອງ Philadelphian Millerite Adventism ຊຶ່ງຖືກຕັດລົງຕັ້ງແຕ່ 1856 ຈົນເຖິງ 1863.

ເປົ້າໝາຍລັກໄດ້ຮັບສົດອຳນາດຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາແຫ່ງການແຍກເຂົ້າສາລີ ອອກຈາກຫຍ້າອ້າຍ, ເພາະວ່າເຂົາສາລີນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນຖວາຍເຂົ້າຈີ່ແກວ່ງໃນວັນເພນເຕກອດ. ຫຍ້າອ້າຍຖືກແຍກອອກກ່ອນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍເຊື້ອຜູ້ໃນເຂົ້າຈີ່ແກວ່ງຂອງເພນເຕກອດ ຊຶ່ງຖືກກຳຈັດອອກຜ່ານຂະບວນການອົບ.

ສົດອຳນາດຂອງຄັນທອນຫຼັກະແຈນັ້ນມາຈາກຕົ້ນຂອງອານາຈັກຫລິ້ນລົງແລ້ວ, ແລະກົງທິດເປັນທຸງໝາຍນັ້ນມາຈາກຮາກຂອງເຢຊູຊີ ແລະເປັນຮາກຂອງເຢຊູຊີນັ້ນເອງ, ເພາະພຣະເຢຊູຊີໃຊ້ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງໜຶ່ງເພື່ອສຳແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງນັ້ນ. ຮາກແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ກົງແມ່ນຈຸດຈົບ.

ການນຳໃຊ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນນີ້ອາດຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍພວກຢົວຜູ້ມັກໂຕ້ຖຽງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຫຼືໃນປັດຈຸບັນນີ້, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຫຼັກການຂັ້ນພື້ນຖານແຫ່ງວິທີການຂອງຜົນປາຍ, ແລະມັນຍັງຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍກະແຈແຫ່ງພະວັງຂອງດາວດິອກິດດ້ວຍ.

ກະແຈນັ້ນເປັນປະຕູໄປສູ່ພະວັງຂອງດາວດິອກິດທີ່ໄດ້ຖືກປິດໄວ້.

ກະແຈນັ້ນເປັນປະຕູເຂົ້າສູ່ສະຖານນະມັດສະການຜ່າຍສະຫວັນ, ຄືພະວັງຂອງດາວດິອກິດ. ອາລຟາຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນໄອເດມກາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ດາວດິອກິດ, ບຸດຂອງເຢຊູໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ບົດສະໜາອັນໜຶ່ງໄວ້ ຊຶ່ງໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງການໂຕ້ຖຽງ ຕໍ່ໄປອີກກັບພວກຢົວຜູ້ຊ້າງໂຕ້ແຍ້ງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງພຣະພະຍານຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກຢົວ.

ເພງສັນລະເສີນຂອງດາວດິອກິດ. ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ, “ຈົ່ງປະທັບນັ້ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນທຶນຂອງຕົນຂອງທ່ານ.”

ພຣະຢາເວຈະຊົງສັ່ງຄະທາແຫ່ງກຳລັງຂອງທ່ານອອກຈາກຊີໂອນ:

“ຈົ່ງຄອບຄອງຢູ່ທ່າມກາງສັດຕູຂອງທ່ານ.”

ປະຊາຊົນຂອງທ່ານຈະສະໜັກໃຈໃນວັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງທ່ານ, ໃນຄວາມງາມແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ ຈາກຄັນຮຸ່ງອະລຸນ: ທ່ານມີນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຄວາມໝູ່ມຸ່ມຂອງທ່ານ. ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສາບານແລ້ວ ແລະຈະບໍ່ຊົງປ່ຽນພຣະໄທວ່າ, “ທ່ານເປັນປະໂລຫິດຕະຫຼອດໄປ ຕາມລຳດັບຂອງເມັນຄືເຊເດັກ.”

ເພງສັນລະເສີນ 110:1-4.

ພາລໂມນໄດ້ກຳນົດໃຫ້ນ້ຳຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໄວ້ໃນ Psalm 110,

ຊຶ່ງແນ່ນອນວ່າເປັນອີກຈຳນວນໜຶ່ງໃນໂລກຂອງຄະນິດສາດທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າເປັນຈຳນວນພິເສດ.

ເຄື່ອງໝາຍຂອງ “220” ແລະ ສົບເທົ່າຂອງ “11” ຍ່ອມນຳຈົດວິນຍານໜຶ່ງໃຫ້ຄຳຕອບວ່າຈຳນວນ “110”

ຍ່ອມມີນ້ອຍສຳຄັນບາງປະການ, ແລະມັນກໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ—ເໝືອນດັ່ງຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນເອງ.

ນີ້ເປັນບົດເພງຂອງດາວດິອກິດ, ແລະ ດາວດິອກິດເປັນສັນຍາລັກຂອງໜຶ່ງແສນສັໝິນສີພັນ, ດັ່ງນັ້ນ

ນີ້ຈຶ່ງເປັນຂໍ້ພຣະຄຳຈາກບົດເພງຂອງສວນອະງຸ່ນ, ຊຶ່ງແມ່ນບົດເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ລູກແກະ.

ມັນຊື່ອກເວລາທີ່ຊາວສວນອະງຸ່ນຜູ້ເປັນສາມັກຄີໃນອະດີດຖືກຂ້າມພົ້ນໄປ ແລະ

ສວນອະງຸ່ນນັ້ນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໜຶ່ງແສນສັໝິນສີພັນ. ເມື່ອສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ມັນຄື

“ວັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ” ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລົດອຳນາດຂອງເພນເຕກອດ

ໃນຈຸດສູງສຸດຂອງລະດູການເພນເຕກອດ.

ໃນວັນແຫ່ງການອອກມາຈາກ “ຄັນມານຂອງອາລຸນ” ພ້ອມດ້ວຍ “ນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຄວາມໝູ່ມຸ່ມຂອງເຈົ້າ”

ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ “ເຕັມໃຈ.” ການບັງເກີດໃໝ່ເປັນພາບປຽບຂອງການຫັນໃຈໃໝ່ແລະຊີວິດ.

ໜຶ່ງແສນສັໝິນສີພັນໄດ້ຖືກນຳອອກຈາກຄັນມານໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023,

ແລະພວກເຂົາໄດ້ບັງເກີດມາພ້ອມກັບນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຄວາມໝຸ່ມຂອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ບັງເກີດເຂົ້າສູ່ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບກຸ່ມ Millerites ດ້ວຍເຊັ່ນກັນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຫຼືໃນ "ຄວາມໝຸ່ມ" ຂອງພວກເຂົາ. ນີ້ແມ່ນນ້ຳຄ້າງອັນດຽວກັນ, ເພາະມັນເປັນການທວນຄືນຂອງປະຫວັດ alpha ພາຍໃນປະຫວັດຂອງ omega. ໃນ "ວັນແຫ່ງ" 'ການຮັບອຳນາດ' ຂອງພວກເຂົາ, ເມື່ອ Shebna ຖືກຂັບໄລ່ "ອອກຈາກ" "ຕຳແໜ່ງ" ຂອງລາວ, ແລະ "ຈາກ" "ສະຖານະ" ຂອງລາວ ແລະຖືກຕັ້ງ "ລົງ," Eliakim, ໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າຖືກສ້າງໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ omega, ເພາະພວກເຂົາຖືກສ້າງຕາມລຳດັບຂອງ Melchizedek, ເພາະໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າຈະບໍ່ໄດ້ຊົມຄວາມຕາຍ, ຫຼືໝື່ນອັນດັ່ງ Melchizedek ພວກເຂົາເປັນປະໂລຫິດຕະຫຼອດໄປ.

ໃນ "ວັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ" ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງ "ຄັນເທົ້າແຫ່ງກຳລັງຂອງພຣະອົງອອກຈາກຊີໂອນ." ລົດອຳນາດແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ທັງພຣະຄຸນ (ການຖືກນັບວ່າຊອບທຳ) ແລະ ລັດສະໝີ (ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ) ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ສວມມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີຂອງພຣະອົງ ເພາະພວກເຂົາເປັນຕົວແທນແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາຖືກສົ່ງອອກຈາກຊີໂອນ ເພາະຄວາມໝາຍຂອງຊີໂອນເປັນຕົວແທນເຄື່ອງໝາຍປະຈຳການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກພາຣີຊາຍກຳລັງຊຸມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດເລື່ອງພຣະຄຣິດ? ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງຜູ້ໃດ?" ພວກເຂົາທຸກຄົນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ເປັນພຣະບຸດຂອງດາວິດ."

ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດແກ່ເຂົາວ່າ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ເປັນໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ດາວິດ ໂດຍພຣະວິນຍານ ຈຶ່ງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງປະທັບຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນແທນຮອງຕົນຂອງທ່ານ? ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ແລະບ່ຳຜູ້ໃດສາມາດຕອບພຣະອົງໄດ້ແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ ແລະນັບແຕ່ມື້ນັ້ນໄປ ກ່ຳຜູ້ໃດກໍຖາມພຣະອົງອີກ. ມັດທາຍ 24:41–46.

ຄວາມສຳພັນແບບພະຍາກອນຂອງດາວິດກັບພຣະຄຣິດໃນແງ່ຂອງອັນພາແລະໂອເມກາ—ຄື ເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ—ແມ່ນຫຼັກການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງວິທີການ "ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ," ແລະຫຼັກການນັ້ນພວກຢິວຜູ້ມັກຖົງຖຽງຈັບຜົດກັບອາດຢັ້ງຖືໄດ້ ພ່ຽງກັນກັບທີ່ຊາວແອດເວນຕິສວັນທິຈັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍຄົນໜຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ປະຫວັດຂອງພວກມົນເລໂລຕໃນຊ່ວງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ແມ່ນບ່ອນທີ່ນ້ຳຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຖືກເທລົງໃນໄລຍະເຍົາວະໄວຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິສ. "ນ້ຳຄ້າງ" ແຫ່ງຄວາມໝຸ່ມຂອງທ່ານຢູ່ເໜືອຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ, ແລະມັນເລີ່ມພົມລົງໃນ 9/11, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນ "ວັນແຫ່ງລົດອຳນາດ," ເມື່ອຜູ້ເຫຼືອຢູ່ຖືກເຈັມຕັ້ງເປັນປະໂຫຍດຕາມລຳດັບຂອງເມັນຄືເຊດັກ.

ອອກມາຈາກຕາມຂອງລາວດິເຊຍນ ເຊວເວນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິດສ໌ (ຄຣິດຈັກທິຕັສ) ມີກິ່ງກ່າເກີດຂຶ້ນ (ຄຣິດຈັກທິມີໄຊຊະນະ), ໃນຂະນະທີ່ອອກມາຈາກຮາກຂອງເຢຊູນັ້ນ, ໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ—ເປັນກິ່ງກ່າແຫ່ງຜົນອັນຮຸ່ງໂລດ ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແບບຍົກໂບກໃນວັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ສຸພາສິດ ບົດທີໜຶ່ງ"

“ວັນທີ 1 ເມສາ, 1850 ເຖິງ ‘ຝຽນອ້ອມ.’”

“ພົນອົງທຣັກ.—ໃນວັນທີ 26 ມັງກອນ ພຣະອົງໄດ້ປະທານນິມົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າຕໍ່ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມືນຊາແລະຫຼົ່ມໄຫຼ; ແລະຕົນຢູ່ພຽງເຄິ່ງດຽວ, ແລະບໍ່ຕະຫຼົກເຖິງເວລາທີ່ບົດພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່; ແລະວ່າ ‘ຊາຍ’ ຜູ້ນີ້ ‘ແບງປັດຝຸ່ນ’ ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະມີບາງຄົນກຳລັງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກກວາດໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນຕໍ່ພຣະເຢຊູໃຫ້ຊົງຊ່ວຍພວກເຂົາ, ໃຫ້ຊົງໄວ້ຊີວິດພວກເຂົາອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະຊົງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນອັນຕະລາຍອັນນຳຢ້ານຂອງຕົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕຽມພ້ອມກ່ອນທີ່ຈະສາຍເກີນໄປຕະຫຼອດການ. ທູດສະຫວັນກ່າວວ່າ, ‘ຄວາມພິນາດກຳລັງມາດັງລົມພາຍຮ້າຍແຮງ.’ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນຕໍ່ທູດສະຫວັນໃຫ້ແມດຕາ ແລະຊ່ວຍບັນດາຜູ້ທຣັກໂລກນີ້, ແລະຜູກພັນຢູ່ກັບຊັບສິນຂອງຕົນ, ແລະບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕັດຂາດຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະສະຫຼະມັນເພື່ອເລັ່ງບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວໃນເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ໄປຫຼ່ຽງຝຽງແກະທົບໂຫຍ, ຜູ້ກຳລັງພິນາດເນື່ອງຈາກຂາດອາຫານຜ່າຍວິນຍານ.”

“ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ນຳສົ່ງສານກຳລັງຕາຍໄປເພາະຂາດຄວາມຈົ່ງສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນ, ແລະບາງຄົນທີ່ປະກາດຕົນວ່າເຊື່ອຄວາມຈົ່ງນັ້ນພັດປ່ອຍໃຫ້ເຂົາຕາຍໄປ ໂດຍການກັກໄວ້ປ່ອຍໃຫ້ປັດໃຈອັນຈຳເປັນເພື່ອສືບຕໍ່ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພາບນັ້ນເຈັບປວດເຫຼືອເກີນ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນທູດສະຫວັນໃຫ້ນຳມັນໄປໃຫ້ພົນຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຮຸກຮ້ອງເອົາຊັບສິນບາງສ່ວນຂອງເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ [Matthew 19:16–22.] ເຂົາກໍໄດ້ໄປຈາກດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ; ແລະວ່າອີກບໍ່ຊ້າ ໃພພິບັດອັນຖາໂຖມລົ້ນເຫຼືອຈະຜ່ານທັບມາ ແລະກວາດເອົາຊັບສິນຂອງເຂົາໄປເສຍໝົດສິ້ນ, ແລ້ວເມື່ອນັ້ນຈະສາຍເກີນໄປທີ່ຈະຖວາຍສະລະຊັບສິນຂອງຜ່າຍໂລກ ແລະສະສົມຊັບສິນບັດໄວໃນສະຫວັນ.”

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຖອ້ອມຊົງສະຫງ່າລາສີ, ຜົງດຽມແລະເປັນທຣັກ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງລະຈາກຂອບເຂດແຫ່ງພຣະສິຣິ, ແລະໄດ້ສະເດັດມາສູ່ໂລກອັນມີມົນແລະໂດດດ່ຽວນີ້, ເພື່ອຊົງປະທານພຣະຊີວິດອັນປະເສດຂອງພຣະອົງ ແລະສົນພຣະຊົນ, ຄືຜູ້ຊອບທຳເພື່ອຜູ້ອື່ນທຳ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງທົນຕໍ່ການເຍາະເຍີ້ຍອັນໂຫດຮ້າຍແລະການໂບຍຕີ, ແລະຊົງສວມມົງກຸດໜາມທຶຖືກໄວ້, ແລະຊົງຫຼັງເຫຼືອເປັນຢອດເລືອດໃຫຍ່ໆໃນສວນ; ໃນຂະນະທີ່ພາລະແຫ່ງບາບຂອງຊາວໂລກທັງປວງໄດ້ຢູ່ເໝືອນພຣະອົງ. ທູດສະຫວັນໄດ້ຖາມວ່າ, ‘ເພາະຫຍັງ?’ ໂອ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ວ່າ ກໍເພາະພວກເຮົານັ້ນເອງ; ເພາະບາບຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທົນທຸກສິ່ງນີ້, ເພື່ອວ່າໂດຍພຣະໄລທົດອັນປະເສດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຊົງໄຖ່ພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.”

“ແລ້ວອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ໄດ້ມີການນຳສະເໜີຕົ້ນກຳລັງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈສະຫຼະຊັບສິນຂອງໂລກນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍດວງວິນຍານທີ່ກຳລັງພິນາດ ໂດຍສົ່ງຄວາມຈົ່ງໄປຫາພວກເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະທັບຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະບໍດີ ທູນອ້ອມວອນໂດຍອ້າງເຖິງພຣະໄລທົດຂອງພຣະອົງ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ ແລະການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ; ແລະໃນຂະນະທີ່ຜູ້ສຳນຸກຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຄອຍຖ້າ ພ້ອມຢູ່ທີ່ຈະນຳຄວາມຈົ່ງອັນນຳຄວາມລອດໄປຫາພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາດ້ວຍຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ສຳລັບບາງຄົນທີ່ປະກາດວ່າຕົນເຊື່ອຄວາມຈົ່ງສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນ ແມ່ນເປັນເລື່ອງຍາກແມ່ນແຕ່ຈະເຮັດພຽງເລັກນ້ອຍນີ້ ຄືການມອບເງິນຂອງພຣະເຈົ້າເອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ສຳນຸກ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປ່ອຍຢືນໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຈັດການດູແລ.”

“ແລ້ວພຣະເຢຊູຜູ້ທຶນທຸກ, ການຖວາຍບຸຊາຂອງພຣະອົງ ແລະຄວາມຮັກອັນເລິກຊຶ້ງຂອງພຣະອົງ, ຈົນເຖິງຂັ້ນປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ, ກໍໄດ້ຖືກສະແດງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າອີກຄັ້ງ; ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍແມ່ນຊີວິດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ມີຊັບສົ່ງຂອງໂລກນີ້, ແລະຖືວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມລອດເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງກ່າວວ່າ, ‘ຄົນເຊັ່ນນີ້ຈະເຂົ້າສະຫວັນໄດ້ຫຼື?’ ທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງຕອບວ່າ, ‘ບໍ່, ບໍ່ມີວັນ, ບໍ່ມີວັນ, ບໍ່ມີວັນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້, ຈະບໍ່ສາມາດຂັບຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ຖືກກຳໄລ້ໃນເບື້ອງເທິງເປັນອັນຂາດ.’”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະລາຊະກິດອັນຮົບຮົ່ວວ່າທຶນພຣະເຈົ້າກຳລັງກະທຳຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດລົງໃນຄວາມຊອບທຳໃນໂງ່ນນີ້, ແລະບັນດາຜູ້ສື່ຂ່າວອັນວ່ອງໄວຈະຕ້ອງລົງຮົບໄປຕາມທາງຂອງຕົນ ເພື່ອສືບຄົ້ນຫາຝັ່ງແກະທີ່ກະຈັດກະຈາຍ. ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ທຸກຄົນເປັນຜູ້ສື່ຂ່າວບໍ? ບໍ່, ບໍ່, ຜູ້ສື່ຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າມີຂ່າວສານ.’”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມກຽດ ໂດຍບາງຄົນທີ່ຕິດຕາມໄປມາໂດຍບໍ່ມີຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ. ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະຕ້ອງໃຫ້ບັນຊີແກ່ພຣະເຈົ້າ ສຳລັບທຸກໆໂດລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ໄປໃນການເດີນທາງໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຕົນທີ່ຈະໄປ; ເພາະເຖິງນັ້ນອາດໄດ້ຊ່ວຍສົ່ງເສີມພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເນື່ອງຈາກຂາດເງິນນັ້ນ ຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍໄດ້ອັດຫົວ ແລະຕາຍໄປ ເພາະຂາດອາຫານຝ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງອາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍຜູ້ສື່ຂ່າວທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກ ແລະເລືອກໄວ້ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາມີປັດໄຈ.”

“ການສັ່ນສະເທືອນອັນມີລົດເດດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຕຳລິໃຈຈະຍຶດຫມັ້ນ ແລະຍືນຍົດຢ່າງບໍ່ຍອມອ່ອນຂໍ້ເພື່ອຄວາມຈິງ, ແລະເສຍສະຫຼະເພື່ອພຣະເຈົ້າແລະພາລະກິດຂອງພຣະອົງ, ຈະຖືກສັ່ນໃຫ້ຫຼຸດອອກໄປ. ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ພວກເຈົ້າຄິດຫຼວງຈະມີຜູ້ໃດຖືກບັງຄັບໃຫ້ເສຍສະຫຼະ? ບໍ່, ບໍ່. ມັນຕ້ອງເປັນເຄື່ອງຖວາຍດ້ວຍໃຈສະໝັກ. ຈະຕ້ອງໃຊ້ທຸກສິ່ງເພື່ອຊີ້ທິງນານັ້ນ.’—ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ຊີວິດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ບາງຄົນໃນພວກເຂົາກຳລັງອ່ອນແຮງລົງ ແລະກຳລັງຈະຕາຍ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ມີກຳລັງທີ່ຈະເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຕົນ ແລະຊ່ວຍຄຳຈຸນພຣະລາຊະກິດນັ້ນ ຍ່ອມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກຳລັງນັ້ນ ເທົ່າກັບກັບທີ່ຄົນອື່ນມີຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ.”

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດສູງສຸດກຳລັງຈະມາເຖິງໂດຍໄວ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນທູດສະຫວັນໃຫ້ກ່າວດ້ວຍພາສາຂອງທ່ານແກ່ປະຊາຊົນ. ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ພໍ້ຮ້ອງແລະພໍ້ແລບທັງໝົດແຫ່ງເຊື້ອຊີ້ນຳຍາກຈະບໍ່ສາມາດຂັບເຄື່ອນຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມຈິງອັນແຈ້ງຊັດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນກໍຈະບໍ່ບຸກເຂົ້າໃຫ້ຕົນຂຶ້ນໄດ້.’” Review and Herald, April 1, 1850.